

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Na wniosek zobowiązanego wierzyciel może wystąpić do organu egzekucyjnego o zwolnienie z egzekucji określonych składników majątkowych zobowiązanego.”;

2) w art. 15 dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór upomnienia, o którym mowa w § 1, zawierający dane dotyczące obowiązku oraz wezwanie adresata do jego wykonania z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego, mając na względzie potrzebę poinformowania zobowiązanego o zakresie ciężącego na nim obowiązku oraz skłonienia go do dobrowolnego jego wykonania”;

3) po art. 16 dodaje się art. 16a - 16d w brzmieniu:

„Art. 16a. § 1. Pisma doręcza się zobowiązanemu lub innemu uczestnikowi postępowania egzekucyjnego, a gdy podmioty te działają przez przedstawiciela bądź pełnomocnika ustanowionego w tym postępowaniu, temu przedstawicielowi bądź pełnomocnikowi, z zastrzeżeniem § 3.

§ 2. Podmioty, o których mowa w § 1, ustanawiając pełnomocników, wyznaczają jednego z nich jako właściwego do doręczeń. W przypadku niewyznaczenia pełnomocnika właściwego do doręczeń, pisma doręcza się jednemu z pełnomocników.

§ 3. Odpis tytułu wykonawczego, odpis zawiadomienia o zajęciu prawa majątkowego u dłużnika zajętej wierzytelności, protokół zajęcia prawa majątkowego, protokół zajęcia i odbioru ruchomości, protokół odbioru dokumentu, wezwania, o których mowa w art. 71d i 110c § 2, doręcza się – bez względu na ustanowienie pełnomocnika - zobowiązanemu, a postanowienie w sprawie nadania klauzuli o skierowaniu egzekucji przeciwko podmiotowi niebędącemu zobowiązanym, temu podmiotowi.

Art. 16b. § 1. W przypadku niedoręczenia pisma w trybach określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego, wierzyciel albo organ egzekucyjny może wezwać publicznie adresata do odbioru pisma.

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa oraz ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 172, poz. 1438 oraz z 2006 r. Nr 104 poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589.

§ 2. Wezwanie publikowane jest dwukrotnie w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim, w odstępie co najmniej 7 dni. Doręczenie uważa się za dokonane po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia drugiego wezwania.

Art. 16c. Podania podlegające załatwieniu w pierwszej instancji, wniesione z uchybieniem terminu, pozostawia się bez rozpatrzenia. Na postanowienie o pozostawieniu podania bez rozpatrzenia przysługuje zażalenie.

Art. 16d. § 1. W przypadku gdy postępowanie stało się z jakiegokolwiek przyczyny bezprzedmiotowe, właściwy organ wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania w tej sprawie, o ile przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej. Na postanowienie o umorzeniu tego postępowania przysługuje zażalenie.

§ 2. Organ, o którym mowa w § 1, może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte.”;

4) w art. 17:

a) § 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„§ 1. O ile przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej, rozstrzygnięcia organu egzekucyjnego i wierzyciela oraz stanowiska organu egzekucyjnego w sprawach dotyczących postępowania egzekucyjnego zapadają w formie postanowienia. Na postanowienie służy zażalenie, jeżeli niniejsza ustawa lub Kodeks postępowania administracyjnego tak stanowi. Zażalenie wnosi się do organu odwoławczego za pośrednictwem organu, który wydał postanowienie, w terminie 7 dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia postanowienia.

§ 1a. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, do zażaleń na postanowienia wydane przez wierzycieli, dla których organem wyższego stopnia jest minister, stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia postanowienia.”,

b) po § 1a dodaje się § 1b - 1d w brzmieniu:

„§1b. Do zażaleń na postanowienia wydane przez dyrektora izby skarbowej w pierwszej instancji stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia postanowienia.

§ 1c. Organem właściwym w sprawach stwierdzenia nieważności postanowienia dyrektora izby skarbowej jest:

- 1) ten organ, jeżeli postępowanie w tej sprawie jest wszczęte na wniosek strony;
- 2) minister właściwy do spraw finansów publicznych, jeżeli postępowanie w tej sprawie jest wszczęte z urzędu.

§ 1d. Do postanowień, na które nie przysługuje zażalenie stosuje się odpowiednio art. 145 - 152 i 156 - 159 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

5) w art. 19:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Z zastrzeżeniem § 1a, naczelnik urzędu skarbowego jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych, a także do realizacji wniosków obcych państw o udzielenie pomocy w zakresie, o którym mowa w art. 66d § 1.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. W egzekucji administracyjnej należności pieniężnych dochodzonych przez organy wymienione w § 2-5, 7 i 8 naczelnik urzędu skarbowego jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania wyłącznie tych środków egzekucyjnych, do których stosowania nie został uprawniony inny organ egzekucyjny.”,

c) § 2 - 4 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Właściwy organ gminy o statusie miasta, wymienionej w odrębnych przepisach oraz miasta stołecznego Warszawy jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych, z wyjątkiem egzekucji z nieruchomości, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych, dla których ustalania lub określania właściwy jest ten organ lub jednostka organizacyjna powołana lub nadzorowana przez ten organ, lub należności pieniężnych stanowiących dochód tego organu lub jednostki organizacyjnej powołanej lub nadzorowanej przez ten organ.

§ 3. Przewodniczący organu orzekającego w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych w pierwszej instancji jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania egzekucji z pieniędzy, w trybie określonym w art. 71d, oraz z wynagrodzenia za pracę ukaranego, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych z tytułu kar pieniężnych i kosztów postępowania orzeczonych w tych sprawach.

§ 4. Dyrektor oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania egzekucji z pieniędzy, w trybie określonym w art. 71d, z wynagrodzenia za pracę, ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, z renty socjalnej, z wierzytelności pieniężnych oraz z rachunków bankowych, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i należności pochodnych od składek oraz nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczenia społecznego lub innych świadczeń wypłacanych przez ten oddział, które nie mogą być potrącone z bieżących świadczeń.”,

d) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Dyrektor oddziału regionalnego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania egzekucji z pieniędzy, w trybie określonym w art. 71d, z wynagrodzenia za pracę oraz ze świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego albo z ubezpieczenia społecznego, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych z tytułu opłat za używanie lokalu i opłat pośrednich związanych z zajmowaniem lokali mieszkalnych będących w dyspozycji Wojskowej Agencji Mieszkaniowej.”;

e) dodaje się § 9 w brzmieniu:

„§ 9. Przepisy § 1-5, 7 i 8 stosuje się odpowiednio przy zabezpieczaniu należności w trybie i na zasadach określonych w dziale IV.”;

6) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. Właściwość miejscową organu egzekucyjnego w egzekucji należności pieniężnych powstałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej należnych od zobowiązanego, którego miejsce zamieszkania lub siedziba znajduje się na terytorium obcego państwa, ustala się według siedziby polskiego wierzyciela.”;

7) w art. 23:

a) uchyla się § 5,

b) po § 7 dodaje się § 7a w brzmieniu:

„§ 7a. Do wniosku o wstrzymanie czynności egzekucyjnych lub postępowania egzekucyjnego składanego w trakcie postępowania egzekucyjnego wszczętego na wniosek obcego państwa, zobowiązany załącza zgodę na to wstrzymanie uzyskaną od właściwych władz tego państwa wraz z tłumaczeniem na język polski, dokonany przez tłumacza przysięgłego.”;

8) po art. 26a dodaje się art. 26b i 26c w brzmieniu:

„Art. 26b § 1. Jeżeli w trakcie postępowania egzekucyjnego zobowiązany złoży deklarację korygującą wysokość należności pieniężnej lub zostanie wydane orzeczenie określające inną wysokość należności pieniężnej niż objęta tytułem wykonawczym, wierzyciel niezwłocznie przesyła organowi egzekucyjnemu aktualizację tytułu wykonawczego, sporządzoną według ustalonego wzoru. Skutki związane z doręczeniem odpisu tytułu wykonawczego i dokonane czynności egzekucyjne pozostają w mocy.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza – aktualizacji tytułu wykonawczego, o której mowa w § 1, tak aby wymagany zakres informacji obejmował dane, o których mowa w art. 27 § 1 pkt 1-5, oraz umożliwiał elektroniczne przetwarzanie danych zawartych w tytule wykonawczym.

Art. 26c. Po wszczęciu egzekucji odpowiednie zastosowanie mają przepisy art. 527 - 534 Kodeksu cywilnego, w zakresie ochrony wierzyciela w razie niewypłacalności zobowiązanego.”;

9) w art. 27:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Tytuł wykonawczy zawiera:

- 1) oznaczenie wierzyciela;
- 2) wskazanie imienia i nazwiska lub firmy zobowiązanego oraz jego adresu, NIP, a w przypadku jego braku numeru PESEL albo REGON;
- 3) treść obowiązku podlegającego egzekucji, podstawę prawną tego obowiązku oraz stwierdzenie, że obowiązek jest wymagalny, a w przypadku egzekucji należności pieniężnej – także określenie jej wysokości, terminu, od którego nalicza się odsetki oraz rodzaju tych odsetek;
- 4) wskazanie podstawy prawnej prowadzenia egzekucji administracyjnej;
- 5) datę wystawienia tytułu, podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego podpisującego oraz odcisk pieczęci urzędowej wierzyciela;
- 6) pouczenie zobowiązanego o obowiązku, o którym mowa w art. 36 § 3, oraz o skutkach zaniedbania tego obowiązku;
- 7) pouczenie zobowiązanego o przysługujących mu zarzutach oraz trybie ich wnoszenia;
- 8) klauzulę organu egzekucyjnego o skierowaniu tytułu do egzekucji administracyjnej;
- 9) datę doręczenia upomnienia i kwotę należnych kosztów upomnienia.”,

b) uchyla się § 3;

10) art. 27c otrzymuje brzmienie:

„Art. 27c. Jeżeli egzekucja ma być prowadzona w celu wyegzekwowania należności pieniężnej, za którą odpowiedzialność ponoszą małżonkowie z majątku wspólnego oraz z ich majątków osobistych, tytuł wykonawczy wystawia się na oboje małżonków.”;

11) po art. 27c dodaje się art. 27d w brzmieniu:

„Art. 27d. § 1. Tytuł wykonawczy obejmujący należności pieniężne, wystawiony przeciwko zobowiązanemu pozostającemu w związku małżeńskim, jest podstawą do prowadzenia egzekucji z majątku osobistego zobowiązanego oraz z majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka w zakresie odpowiedzialności, jaką zgodnie z odrębnymi przepisami ponoszą oni z tego majątku.

§ 2. Małżonkowi zobowiązanego przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu w sprawie prowadzenia egzekucji z majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka. Sprzeciw powinien określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem sprzeciwu oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.

§ 3. Sprzeciw, o którym mowa w § 2, wnosi się do wierzyciela za pośrednictwem organu egzekucyjnego, który dokonał czynności egzekucyjnej skierowanej do majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka, w terminie czternastu dni od dnia uzyskania wiadomości o dokonaniu tej czynności.

§ 4. Organ egzekucyjny obowiązany jest przestać sprzeciw małżonka zobowiązanego wierzycielowi w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

§ 5. Wierzyciel wydaje postanowienie, w którym:

- 1) oddała sprzeciw małżonka zobowiązanego i nadaje tytułowi wykonawczemu, o którym mowa w § 1, klauzulę o skierowaniu egzekucji przeciwko małżonkowi zobowiązanego z ograniczeniem jego odpowiedzialności do majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka, albo
- 2) uwzględni sprzeciw małżonka zobowiązanego.

§ 6. Na postanowienie, o którym mowa w § 5 pkt 1, małżonkowi zobowiązanego służy zażalenie.

§ 7. Jeżeli cel egzekucji tego wymaga, wierzyciel nadaje z urzędu tytułowi wykonawczemu, o którym mowa w § 1, w formie postanowienia, klauzulę o skierowaniu egzekucji przeciwko małżonkowi zobowiązanego, z ograniczeniem jego odpowiedzialności do majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka. Na postanowienie służy zażalenie małżonkowi zobowiązanego. Zażalenie powinno określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem zażalenia oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.

§ 8. Na wniosek wierzyciela lub małżonka zobowiązanego organ egzekucyjny wstrzymuje realizację środka egzekucyjnego z rzeczy lub prawa majątkowego należącego do majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka do czasu wydania ostatecznego postanowienia w sprawie nadania klauzuli o skierowaniu egzekucji przeciwko małżonkowi zobowiązanego z ograniczeniem jego odpowiedzialności do tego majątku.

§ 9. Po otrzymaniu ostatecznego postanowienia wierzyciela o uwzględnieniu sprzeciwu małżonka zobowiązanego, organ egzekucyjny uchyla czynności egzekucyjne skierowane do majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka.

§ 10. Ostateczne postanowienie o skierowaniu egzekucji przeciwko małżonkowi zobowiązanego, z ograniczeniem jego odpowiedzialności do majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka, staje się częścią tytułu wykonawczego wystawionego przeciwko zobowiązanemu i stanowi podstawę do zastosowania również innych środków egzekucyjnych z majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka.”;

12) art. 28a otrzymuje brzmienie:

„Art. 28a. § 1. W przypadku przejścia obowiązku objętego tytułem wykonawczym na następcę prawnego zobowiązanego, postępowanie egzekucyjne jest kontynuowane, a dokonane czynności egzekucyjne pozostają w mocy. Zastosowanie dalszych środków egzekucyjnych może jednak nastąpić po nadaniu przez wierzyciela klauzuli przeciwko następcy prawnemu wraz z określeniem zakresu jego odpowiedzialności.

§ 2. Klauzulę, o której mowa w § 1, nadaje się w formie postanowienia, na które następcy prawnemu służy zażalenie. Zażalenie powinno określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem zażalenia oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.

§ 3. Wniesienie zażalenia, o którym mowa w § 2, nie wstrzymuje dalszej egzekucji.”;

13) po art. 28a dodaje się art. 28b w brzmieniu:

„Art. 28b. § 1. W przypadku zbycia przedmiotu zastawu skarbowego lub hipoteki przymusowej organ egzekucyjny dokonuje ich zajęcia na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przeciwko zobowiązanemu.

§ 2. Równocześnie z dokonaniem zajęcia przedmiotu zastawu skarbowego lub hipoteki przymusowej organ egzekucyjny występuje do wierzyciela o nadanie tytułowi wykonawczemu, o którym mowa w § 1, klauzuli o skierowaniu egzekucji przeciwko aktualnemu właścicielowi przedmiotu zastawu skarbowego lub hipoteki przymusowej z ograniczeniem jego odpowiedzialności do przedmiotu dokonanego zabezpieczenia.

§ 3. Klauzula, o której mowa w § 2, nadawana jest w formie postanowienia, na które służy zażalenie podmiotowi, przeciwko któremu została nadana ta klauzula. Zażalenie powinno określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem zażalenia oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.

§ 4. Na wniosek wierzyciela lub podmiotu, przeciwko któremu została nadana klauzula, o której mowa w § 2, organ egzekucyjny wstrzymuje czynności egzekucyjne dotyczące przedmiotu dokonanego zabezpieczenia do czasu otrzymania ostatecznego postanowienia, o którym mowa w § 3.

§ 5. Po uzyskaniu informacji od właściwego organu o braku podstaw do wydania postanowienia, o którym mowa w § 3, organ egzekucyjny niezwłocznie uchyla dokonane czynności egzekucyjne skierowane do przedmiotu zabezpieczenia.”;

14) w art. 29:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli obowiązek, którego dotyczy tytuł wykonawczy, nie podlega egzekucji administracyjnej albo tytuł wykonawczy nie spełnia wymogów określonych w art. 27 § 1 i 2 lub zawiera wady uniemożliwiające wszczęcie postępowania egzekucyjnego, organ egzekucyjny nie przystępuje do egzekucji, zwracając tytuł wierzycielowi z informacją o przyczynie zwrotu.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a - 2c w brzmieniu:

„§ 2a. Jeżeli organ egzekucyjny, do którego skierowano tytuł wykonawczy uzna się za niewłaściwy do wszczęcia egzekucji, zwraca tytuł wykonawczy wierzycielowi z informacją o przyczynie zwrotu, z zastrzeżeniem art. 66za § 4a.

§ 2b. Wierzyciel niebędący naczelnikiem urzędu skarbowego, może wystąpić w terminie 14 dni od daty otrzymania informacji, o której mowa w § 2 lub 2a, z żądaniem

wydania przez organ egzekucyjny postanowienia w sprawie zwrotu tytułu wykonawczego.

§ 2c. Na postanowienie organu egzekucyjnego, o którym mowa w § 2b, przysługuje zażalenie.”;

15) w art. 31

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„ § 1. Organ egzekucyjny może zlecić organowi rekwizycyjnemu wykonanie czynności egzekucyjnych w zakresie składników majątku zobowiązanego znajdujących się na obszarze działania tego organu. Podjęcie czynności egzekucyjnych przez organ rekwizycyjny następuje na podstawie wypisu z tytułu wykonawczego, sporządzonego przez organ egzekucyjny według ustalonego wzoru.”

b) po §1a dodaje się § 1b-1d w brzmieniu:

§ 1b. Organ rekwizycyjny przekazuje niezwłocznie organowi egzekucyjnemu uzyskiwane w wyniku dokonywanych czynności środki pieniężne, z wyłączeniem sytuacji określonej w art. 115a, po potrąceniu poniesionych wydatków egzekucyjnych oraz opłat za czynności wymienione w art. 64 § 1 pkt 1,7,9 oraz 11-14.

§ 1c. Po wykonaniu zlecenia organ rekwizycyjny niezwłocznie przekazuje organowi egzekucyjnemu sprawozdanie z dokonanych czynności wraz z informacją o sposobie rozliczenia uzyskanych środków pieniężnych.

§ 1d. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór o którym mowa w § 1, tak aby wypis tytułu wykonawczego obejmował dane, o których mowa w art. 27 § 1 pkt 1-4. Określając wzór, minister uwzględni uwarunkowania wynikające z elektronicznego przetwarzania danych zawartych w wypisie tytułu wykonawczego.”;

16) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. § 1. Z zastrzeżeniem art. 110, organ egzekucyjny określony w art. 19 § 2-5, 7 i 8 może w trakcie prowadzonego postępowania egzekucyjnego zlecić właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego zastosowanie środka egzekucyjnego, do którego stosowania sam nie jest uprawniony.

§ 2. Do zlecenia egzekucyjnego, o którym mowa w § 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 31.”

17) po art. 32 dodaje się art. 32a i 32b w brzmieniu:

„Art. 32a. Przy czynnościach egzekucyjnych podejmowanych po doręczeniu odpisu tytułu wykonawczego okazywanie tytułu wykonawczego lub wypisu tytułu wykonawczego nie jest wymagane.

Art. 32b. Egzekutor, w celu ustalenia tożsamości, ma prawo legitymowania osób obecnych w miejscu, w którym czynności egzekucyjne mają być lub są wykonywane, jeżeli jest to niezbędne do prawidłowego dokonania tych czynności.”;

18) art. 33-35 otrzymują brzmienie:

„Art. 33. Podstawą zarzutu w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej może być:

1) wykonanie lub umorzenie w całości albo w części obowiązku, przedawnienie, wygaśnięcie albo nieistnienie obowiązku;

2) odroczenie terminu wykonania obowiązku albo brak wymagalności obowiązku z innego powodu, rozłożenie na raty spłaty należności pieniężnej;

- 3) określenie egzekwowanego obowiązku niezgodnie z treścią obowiązku wynikającego z orzeczenia, o którym mowa w art. 3 i 4;
- 4) błąd co do osoby zobowiązanego;
- 5) niedopuszczalność egzekucji administracyjnej;
- 6) brak uprzedniego doręczenia zobowiązanemu upomnienia, o którym mowa w art. 15 § 1;
- 7) niewykonalność obowiązku o charakterze niepieniężnym.

Art. 34. § 1. Zarzuty wnosi się do wierzyciela za pośrednictwem organu egzekucyjnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia odpisu tytułu wykonawczego, z zastrzeżeniem art. 66zj § 1. Organ egzekucyjny przekazuje zarzuty wierzycielowi w terminie 7 dni od dnia otrzymania zarzutów wraz z informacją o dacie doręczenia odpisu tytułu wykonawczego.

§ 2. Na postanowienie wierzyciela w sprawie zarzutów przysługuje zażalenie, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

§ 3. Jeżeli zarzut zobowiązanego jest lub był przedmiotem rozpatrzenia w odrębnym postępowaniu administracyjnym, podatkowym lub sądowym albo zobowiązany kwestionuje w całości lub w części wymagalność należności pieniężnej z uwagi na jej wysokość ustaloną lub określoną w orzeczeniu, od którego przysługują środki zaskarżenia, wierzyciel wydaje postanowienie o niedopuszczalności zgłoszonego zarzutu.

§ 4. Jeżeli wierzyciel nie powiadomił organu egzekucyjnego o wydaniu postanowienia w sprawie zarzutów w terminie 21 dni od daty ich otrzymania przez wierzyciela, organ egzekucyjny zawiesza postępowanie egzekucyjne do czasu otrzymania ostatecznego postanowienia w sprawie zgłoszonych zarzutów.

§ 5. Organ egzekucyjny po otrzymaniu ostatecznego postanowienia wierzyciela o niedopuszczalności zgłoszonego zarzutu lub oddalającego zarzuty podejmuje zawieszony postępowanie egzekucyjne, a jeżeli wierzyciel uznał zarzuty:

- 1) zawiesza postępowanie egzekucyjne, jeśli podstawą zarzutu była przesłanka określona w art. 33 pkt 2;
- 2) umarza postępowanie egzekucyjne w pozostałych przypadkach.

§ 6. Organ egzekucyjny umarza postępowanie egzekucyjne zawieszony w trybie, o którym mowa w § 4, jeżeli wierzyciel w terminie 3 miesięcy od dnia wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego nie przesłał organowi egzekucyjnemu ostatecznego postanowienia w sprawie zarzutów. Na postanowienie w sprawie umorzenia postępowania egzekucyjnego przysługuje zażalenie zobowiązanemu i wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym.

Art. 35. Wniesienie przez zobowiązanego zarzutu w sprawie prowadzenia postępowania egzekucyjnego nie wstrzymuje tego postępowania. Organ egzekucyjny, w uzasadnionych przypadkach, może jednak wstrzymać postępowanie egzekucyjne do dnia wydania przez wierzyciela postanowienia w sprawie zarzutów lub do dnia zawieszenia postępowania w trybie, o którym mowa w art. 34 § 4.”;

19) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. § 1. Zobowiązanemu przysługuje skarga na czynności egzekucyjne organu egzekucyjnego lub egzekutora.

§ 2. Skargę na czynności egzekucyjne wnosi się za pośrednictwem organu egzekucyjnego w terminie 14 dni od daty powiadomienia zobowiązanego o ich dokonaniu.

§ 3. Postanowienie w sprawie skargi wydaje organ sprawujący nadzór nad organem egzekucyjnym. W przypadku stwierdzenia istotnego naruszenia przepisów prawa organ sprawujący nadzór uchyla zaskarżoną czynność, z tym że pozostają w mocy prawa osób trzecich nabyte na skutek tych czynności. Na postanowienie w sprawie oddalenia skargi przysługuje zażalenie.

§ 4. Wniesienie skargi nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego. Organ egzekucyjny lub organ sprawujący nadzór nad organem egzekucyjnym może w uzasadnionych przypadkach wstrzymać, do czasu rozpatrzenia skargi, czynności egzekucyjne będące przedmiotem zaskarżenia.”;

20) po art. 54 dodaje się art. 54a w brzmieniu:

„Art. 54a. § 1. Organ egzekucyjny może z urzędu uchylić w całości lub w części dokonaną czynność egzekucyjną w przypadku, gdy dalsza realizacja zastosowanego środka egzekucyjnego jest gospodarczo nieuzasadniona.

§ 2. Uchylenie dokonanej czynności egzekucyjnej nie powoduje umorzenia należnych z jej tytułu kosztów egzekucyjnych.

§ 3. Na postanowienie o uchyleniu czynności egzekucyjnej przysługuje zażalenie zobowiązanemu oraz wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym.”;

21) w art. 56 w § 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu :

„1a) w razie uchylenia do ponownego rozpatrzenia w postępowaniu podatkowym lub administracyjnym lub uchylenia w postępowaniu przed sądem administracyjnym decyzji określającej obowiązek o charakterze pieniężnym, będącej podstawą egzekucji;”;

22) w art. 59:

a) w § 1:

- pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) jeżeli egzekucja administracyjna lub zastosowany w egzekucji obowiązek o charakterze niepieniężnym środek egzekucyjny są niedopuszczalne albo zobowiązanemu nie doręczono upomnienia, mimo iż obowiązek taki ciążył na wierzycielu;”;

- po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) jeżeli postępowanie egzekucyjne zawieszono z przyczyny określonej w art. 56 § 1a nie zostało podjęte przed upływem 3 miesięcy od dnia wydania decyzji uchylającej lub doręczenia organowi odpisu orzeczenia sądu administracyjnego ze stwierdzeniem jego prawomocności;”;

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 1 i 2, organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie umorzenia postępowania egzekucyjnego, chyba że umorzenie postępowania egzekucyjnego następuje na podstawie art. 34 § 5.”;

23) art. 61-63 otrzymują brzmienie:

„Art. 61. W razie umorzenia postępowania egzekucyjnego z przyczyny określonej w art. 59 § 2 wszczęcie ponownej egzekucji może nastąpić wyłącznie na wniosek wierzyciela,

zawierający informację o ujawnionym majątku lub źródłach dochodu zobowiązanego i na podstawie nowego tytułu wykonawczego.

Art. 62. § 1. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego, organ egzekucyjny wstrzymuje czynności egzekucyjne do tej rzeczy albo prawa na wniosek wierzyciela, zobowiązanego lub z urzędu i przekazuje akta egzekucji administracyjnej sądowi rejonowemu zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego.

§ 2. W przypadku wyznaczenia administracyjnego organu egzekucyjnego do łącznego prowadzenia egzekucji z tej samej rzeczy albo prawa majątkowego, organ ten podejmuje łączne prowadzenie egzekucji z rzeczy albo prawa majątkowego objętego zbiegiem, na podstawie potwierdzonej za zgodność z oryginałem przez administracyjny organ egzekucyjny lub komornika sądowego kopii tytułu wykonawczego, będącego uprzednio podstawą wszczęcia egzekucji sądowej.

§ 3. Po zakończeniu realizacji środka egzekucyjnego do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego, administracyjny organ egzekucyjny przekazuje komornikowi sądowemu informację o uzyskanych środkach pieniężnych i sposobie ich rozliczenia pomiędzy poszczególnych wierzycieli.

§ 4. W przypadku wyznaczenia komornika sądowego do łącznego prowadzenia egzekucji z tej samej rzeczy albo prawa majątkowego, administracyjny organ egzekucyjny sporządza wypis z tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 31, i przekazuje go do komornika sądowego w celu podjęcia łącznego prowadzenia egzekucji z rzeczy albo prawa objętego zbiegiem.

§ 5. Wyznaczenie komornika sądowego do łącznego prowadzenia egzekucji z tej samej rzeczy albo prawa majątkowego nie stoi na przeszkodzie podejmowaniu przez administracyjny organ egzekucyjny czynności egzekucyjnych w celu dochodzenia należności pieniężnych z rzeczy lub praw majątkowych innych niż objęte zbiegiem egzekucji sądowej i administracyjnej.

Art. 63. § 1. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnych do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego, prowadzonych przez organy egzekucyjne, o których mowa w art. 19, łączne prowadzenie egzekucji do tej rzeczy albo prawa przejmuje naczelnik urzędu skarbowego, który pierwszy zastosował środek egzekucyjny, a jeżeli naczelnik urzędu skarbowego nie dokonał takiej czynności lub nie dokonał jej jako pierwszy - łączne prowadzenie egzekucji do tej rzeczy albo prawa przejmuje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby lub miejsca zamieszkania zobowiązanego, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Jeżeli środek egzekucyjny zastosował naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca położenia majątku zobowiązanego, łączne prowadzenie egzekucji przejmuje ten organ.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 1 i 2, art. 19 § 1a nie ma zastosowania.

§ 4. Organ przejmujący łączne prowadzenie egzekucji do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego zawiadamia o tym zobowiązanego, wierzyciela oraz dłużnika zajętej wierzytelności.

§ 5. W przypadku wystąpienia dalszych zbiegów egzekucji do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego łączne prowadzenie egzekucji przejmuje naczelnik urzędu skarbowego, który przejął prowadzenie egzekucji zgodnie z § 1 lub 2.

§ 6. Do łącznego prowadzenia egzekucji z tej samej rzeczy albo prawa majątkowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 31.”;

24) w art. 64c:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli tytuł wykonawczy podlega zwrotowi w trybie art. 29, wierzyciel niebędący jednocześnie organem egzekucyjnym obowiązany jest uiścić, tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez organ egzekucyjny, opłatę wynoszącą 10 zł. Obowiązek uiszczenia opłaty powstaje z chwilą wydania przez organ egzekucyjny postanowienia, o którym mowa w art. 29 § 2b.”,

b) § 7-9 otrzymują brzmienie:

„§ 7. Organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie kosztów egzekucyjnych, jeżeli koszty te obciążają wierzyciela, albo gdy uzna to za uzasadnione, a w pozostałych przypadkach na żądanie zobowiązanego. Na postanowienie to przysługuje zażalenie.

§ 8. Żądanie, o którym mowa w § 7, nie podlega rozpatrzeniu, jeżeli zostało wniesione po upływie 14 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego lub po upływie 60 dni od dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego wskutek wyegzekwowania obowiązku.

§ 9. Środki pieniężne pochodzące z wyegzekwowanych lub pokrytych przez wierzyciela kosztów egzekucyjnych, w tym powstałych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez organ wykonujący, przypadają na rzecz tego organu, który dokonał czynności egzekucyjnych powodujących powstanie tych kosztów, z zastrzeżeniem § 11.”,

c) uchyla się § 10,

d) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. Jeżeli należności pieniężne w wyniku dokonania czynności egzekucyjnych, o których mowa w art. 64 § 1 pkt 2 – 6 i § 6 zostały wyegzekwowane przez więcej niż jeden organ egzekucyjny lub rekwizycyjny, uzyskane z tego tytułu środki pieniężne pochodzące z kosztów egzekucyjnych rozdziela się między te organy w proporcji odpowiadającej stosunkowi wyegzekwowanych przez nie kwot do kwot wyegzekwowanych w całym postępowaniu egzekucyjnym. Przepis art. 64 § 3 stosuje się odpowiednio.”;

25) po art. 64f dodaje się art. 64g w brzmieniu:

„Art. 64g.1. W odniesieniu do podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą umorzenie kosztów egzekucyjnych lub ich rozłożenie na raty w przypadkach, o których mowa w art. 64e i art. 64f może nastąpić, jeżeli:

- 1) nie stanowi pomocy publicznej;
- 2) stanowi pomoc de minimis - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;
- 3) stanowi pomoc indywidualną na restrukturyzację albo pomoc na restrukturyzację udzielaną w ramach programów pomocowych zatwierdzonych przez Komisję Europejską;
- 4) stanowi pomoc indywidualną o innym przeznaczeniu, niż wskazane w pkt 3.

2. Umorzenie lub rozłożenie na raty należności, stanowiące pomoc indywidualną na restrukturyzację, o której mowa w pkt 3 lub pomoc, o której mowa w pkt 4, może być udzielone po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej.”;

26) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania i dokumentowania wydatków egzekucyjnych, w szczególności sposób ustalania i rozliczania wydatków wspólnych, poniesionych w związku z egzekucją u dwu lub więcej zobowiązanych. Określając sposób ustalania i dokumentowania wydatków egzekucyjnych minister uwzględni rodzaj wydatków oraz ich udział w prowadzonych egzekucjach.”;

27) w art. 66:

a) w § 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) należności dochodzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez urząd skarbowy, naczelnika urzędu skarbowego lub ministra właściwego do spraw finansów publicznych;”;

b) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Jeżeli wierzyciel nie uiścił opłaty komorniczej w części w jakiej opłata ta nie została potrącona z wyegzekwowanych kwot, organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie wysokości nieuiszczonej opłaty. Egzekucja opłaty komorniczej następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

28) w art. 66b po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może upoważnić dyrektora izby skarbowej do wykonywania określonych czynności w ramach sprawowanych funkcji organu wnioskującego i organu wykonującego.”;

29) Art. 66f otrzymuje brzmienie:

„Art. 66f § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) tryb postępowania wierzycieli i organów egzekucyjnych przy korzystaniu z pomocy obcego państwa;

2) wzory tytułów wykonawczych, o których mowa w art. 66y § 3 oraz art. 66za § 1 oraz wzór zarządzenia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 66zl;

3) wzory wniosków o udzielenie informacji, o powiadomienie oraz o dochodzenie lub zabezpieczenie należności pieniężnych, kierowanych przez wierzycieli i organy egzekucyjne do organu wnioskującego oraz przez organ wnioskujący do obcych państw.

§ 2. Określając tryb postępowania wierzycieli i organów egzekucyjnych oraz wzory wniosków, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni w szczególności rodzaj i ilość załączanych do wniosków dokumentów niezbędnych do skorzystania z pomocy obcego państwa oraz zakres koniecznych informacji, jakie mają być zawarte we wnioskach przy korzystaniu z pomocy obcego państwa.”;

30) w art. 66y § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Tytuł wykonawczy, o którym mowa w § 3, może obejmować kilka należności pieniężnych przysługujących od tego samego zobowiązanego.”;

31) w art. 66za po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. Jeżeli organ egzekucyjny, o którym mowa w § 4, uzna się za niewłaściwy do wszczęcia egzekucji z uwagi na zmianę miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego wskazanego w zagranicznym tytule wykonawczym, przesyła tytuł wykonawczy wystawiony przez organ wykonujący wraz z jego odpisem oraz zagranicznym tytułem wykonawczym do organu egzekucyjnego właściwego ze względu na aktualne miejsce zamieszkania lub siedziby zobowiązanego.”;

32) w art. 66 zh § 1 otrzymuje brzmienie:

„ § 1. Jeżeli z wnioskiem analogicznym do wniosku, o którym mowa w art. 66zf § 5, zwrócił się do obcego państwa organ wnioskujący, a w wyniku postępowania prowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznano, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 33 pkt 1-6, organ wnioskujący jest zobowiązany do przekazania obcemu państwu środków na pokrycie kwot zwracanych zobowiązanemu przez obce państwo zgodnie z prawem tego państwa. Organ wnioskujący może dokonać rozliczenia kwot zwracanych zobowiązanemu z udziałem obcego państwa.”;

33) art. 66zj otrzymuje brzmienie:

„Art. 66zj § 1. Zarzuty dotyczące tytułu wykonawczego wystawionego przez polskiego wierzyciela lub należności pieniężnych objętych tym tytułem wykonawczym, przesłanym przez organ wnioskujący do obcego państwa, wnosi się bezpośrednio do polskiego wierzyciela w terminie 30 dni od daty doręczenia tytułu wykonawczego na terytorium obcego państwa.

§ 2. Polski wierzyciel niezwłocznie informuje organ wnioskujący o otrzymaniu zarzutów, o których mowa w § 1.

§ 3. Informację, o której mowa w § 2, organ wnioskujący przekazuje na piśmie niezwłocznie obcemu państwu.

§ 4. Jeżeli informację o działaniach analogicznych do działań, o których mowa w § 1, otrzymał od obcego państwa organ wykonujący, a prawo Rzeczypospolitej Polskiej mające zastosowanie do analogicznej należności pieniężnej polskiego wierzyciela nie pozwala na podjęcie działań, o których mowa w art. 66zf § 5 i 6, organ ten powiadamia o tym obce państwo.

§ 5. Powiadomienia, o którym mowa w § 4, dokonuje się niezwłocznie po otrzymaniu informacji od obcego państwa o zakwestionowaniu dochodzonych należności pieniężnych lub wystawionego na nie tytułu wykonawczego, nie później jednak niż w terminie 30 dni od otrzymania takiej informacji.”;

34) w art. 66zk § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Informacja, o której mowa w § 1, otrzymana od obcego państwa stanowi podstawę do zaprzestania działań prowadzonych przez właściwy organ egzekucyjny lub rekwizycyjny i nie stanowi podstawy do umorzenia postępowania egzekucyjnego.”;

35) art. 66zl otrzymuje brzmienie:

„Art. 66zl. Należności pieniężne mogą być zabezpieczone na uzasadniony wniosek obcego państwa lub organu wnioskującego. Przepisy niniejszego oddziału dotyczące dochodzenia należności pieniężnych stosuje się odpowiednio, z tym, że zabezpieczenie należności pieniężnych objętych wnioskiem obcego państwa dokonywane jest na podstawie zarządzenia zabezpieczenia sporządzanego przez organ wykonujący według ustalonego wzoru.”;

36) w art. 66zm:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Doręczenie zobowiązanemu na terytorium obcego państwa tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 66y § 3, zastosowane przez to państwo środki egzekucyjne lub ulgi w spłacie, o których mowa w art. 66zd § 1, wywołują taki sam skutek, jak dokonane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

b) dodaje się § 3 w brzmieniu:

§ 3. Jeżeli podstawę egzekucji na terytorium obcego państwa stanowi inny dokument, wystawiany przez właściwy organ tego państwa, doręczenie tego dokumentu przez obce państwo wywołuje skutki, o których mowa w § 2.”;

37) art. 67 otrzymuje brzmienie:

„Art. 67 § 1. Stosując środki egzekucyjne, o których mowa w art. 1a pkt 12 lit. a, organ egzekucyjny sporządza odpowiednio:

- 1) zawiadomienie o zajęciu prawa majątkowego zobowiązanego u dłużnika zajętej wierzytelności;
- 2) protokół zajęcia prawa majątkowego;
- 3) protokół zajęcia i odbioru ruchomości;
- 4) protokół odbioru dokumentu;
- 5) wezwanie, o którym mowa w art. 71d;
- 6) wezwanie, o którym mowa w art. 110c § 2.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów o których mowa w § 1. Wzory te powinny zawierać dane niezbędne do dokonania czynności egzekucyjnej, a także stosowne pouczenia związane z dokonywaną czynnością. Określając wzór, minister uwzględni uwarunkowania wynikające z elektronicznego przetwarzania danych zawartych w tych dokumentach.”;

38) w art. 67a dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie ruchomością, wierzytelnością lub innym prawem majątkowym po ich zajęciu nie ma wpływu na dalszy tok postępowania egzekucyjnego. W każdym przypadku czynności egzekucyjne są skuteczne w stosunku do nabywcy.”;

39) uchyla się art. 68;

40) art. 70a i 70b otrzymują brzmienie:

„Art. 70a. § 1. Jeżeli rzecz lub prawo majątkowe, do których skierowano egzekucję, zostały obciążone hipoteką lub zastawem, organ egzekucyjny ustala kolejność zaspokojenia dochodzonej należności pieniężnej. W przypadku stwierdzenia, że przed dochodzoną należnością pieniężną podlegają zaspokojeniu inne wierzytelności zabezpieczone hipoteką lub zastawem, organ egzekucyjny wzywa podmiot, na rzecz którego to zabezpieczenie zostało ustanowione, do złożenia informacji o aktualnej wysokości zabezpieczonej należności celem uwzględnienia jej przy podziale kwoty uzyskanej ze sprzedaży tej rzeczy lub prawa majątkowego.

§ 2. Jeżeli zabezpieczona wierzytelność jest wyższa niż wartość obciążonego mienia, organ egzekucyjny może wstrzymać realizację środka egzekucyjnego z zajętych rzeczy lub prawa majątkowego do czasu częściowego lub całkowitego wygaśnięcia zabezpieczonych wierzytelności korzystających z pierwszeństwa zaspokojenia przed egzekwowaną należnością.

Art. 70b. § 1. Jeżeli dłużnikowi zajętej wierzytelności jest wiadome, że zajęta wierzytelność lub inne prawo majątkowe obciążone zostały zastawem rejestrowym, wstrzymuje realizację zajęcia do wysokości zabezpieczonej tym zastawem i powiadamia o tym niezwłocznie organ egzekucyjny.

§ 2. Jeżeli należności pieniężnej dochodzonej przez organ egzekucyjny przysługuje wcześniejsza kolejność zaspokojenia niż wierzytelności zabezpieczonej zastawem lub hipoteką, organ egzekucyjny powiadamia o tym dłużnika zajętej wierzytelności, który niezwłocznie podejmuje wstrzymaną realizację zajęcia.”;

41) art. 71a i 71b otrzymują brzmienie:

„Art. 71a. § 1. Organy egzekucyjne uprawnione są do przeprowadzania kontroli realizacji przez dłużnika zajętej wierzytelności zastosowanego środka egzekucyjnego.

§ 2. Z zastrzeżeniem § 8, czynności kontrolnych dokonuje się w siedzibie, miejscu prowadzenia działalności lub miejscu zamieszkania dłużnika zajętej wierzytelności.

§ 3. Jeżeli siedziba lub miejsce zamieszkania dłużnika zajętej wierzytelności znajduje się poza obszarem działania organu egzekucyjnego, do zlecenia przeprowadzenia czynności kontrolnych, o których mowa w § 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 31.

§ 4. Osoba przeprowadzająca czynności kontrolne u dłużnika zajętej wierzytelności obowiązana jest okazać pisemne upoważnienie organu właściwego do ich dokonania.

§ 5. Udostępnienie dokumentów i informacji niezbędnych do przeprowadzenia kontroli realizacji zastosowanego środka egzekucyjnego nie narusza obowiązku zachowania przez dłużnika zajętej wierzytelności tajemnicy określonej w odrębnych przepisach.

§ 6. Z czynności kontrolnych spisuje się protokół zawierający dane określone w art. 53 § 1 oraz wskazanie osoby odpowiedzialnej za realizację zajęcia. Dłużnik zajętej wierzytelności może zgłosić w formie pisemnej dodatkowe wyjaśnienia lub zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole, w terminie 14 dni od dnia doręczenia jego odpisu.

§ 7. Do żądania wyjaśnień lub zwracania się o udzielenie informacji do podmiotów innych niż dłużnik zajętej wierzytelności, przepis art. 36 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Kontrola realizacji przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową zastosowanego środka egzekucyjnego następuje na podstawie historii operacji dokonywanych na zajętych rachunkach bankowych, przekazanych przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową na żądanie organu egzekucyjnego.

§ 9. Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że dłużnik zajętej wierzytelności uchyła się od przekazania w całości lub w części tej wierzytelności organowi egzekucyjnemu, organ, który dokonał zajęcia wierzytelności wydaje postanowienie, w którym określa wysokość nieprzekazanej kwoty. Na postanowienie w sprawie wysokości nieprzekazanej kwoty przysługuje zażalenie.

§ 10. Postanowienie, o którym mowa w § 9, wydaje się także bez przeprowadzenia czynności kontrolnych, jeżeli z dokumentów posiadanych przez organ egzekucyjny wynika jednoznacznie, że dłużnik zajętej wierzytelności uchyła się od przekazania temu organowi w całości lub w części zajętej wierzytelności.

Art. 71b. Jeżeli dłużnik zajętej wierzytelności uchyła się od przekazania zajętej wierzytelności albo części wierzytelności organowi egzekucyjnemu, zajęta wierzytelność albo część wierzytelności może być ściągana od dłużnika zajętej wierzytelności w trybie egzekucji administracyjnej. Podstawą wystawienia tytułu wykonawczego jest postanowienie, o którym mowa w art. 71a § 9.”;

42) w dziale II po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Egzekucja z pieniędzy

Art. 71c. § 1. Zastosowanie egzekucji z pieniędzy następuje poprzez ustne wezwanie zobowiązanego do zapłaty egzekwowanej należności pieniężnej wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie, kosztami upomnienia oraz kosztami egzekucyjnymi, z zastrzeżeniem art. 71d .

§ 2. Jednocześnie z wezwaniem do zapłaty organ egzekucyjny doręcza zobowiązanemu odpis tytułu wykonawczego, o ile nie został wcześniej doręczony.

§ 3. Jeżeli zobowiązany na wezwanie poborcy skarbowego płaci w całości lub części dochodzoną kwotę należności pieniężnej wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie, kosztami upomnienia oraz kosztami egzekucyjnymi, poborca wystawia pokwitowanie odbioru pieniędzy. Za pobraną należność pieniężną organ egzekucyjny ponosi odpowiedzialność wobec wierzycieli.

§ 4. Jeżeli wpłata, o której mowa § 3, dokonana przez zobowiązanego do rąk poborcy skarbowego dotyczy więcej niż jednej należności pieniężnej, a pokwitowanie wystawione zostało na sumę łączną pobranych pieniędzy, organ egzekucyjny na wniosek zobowiązanego przesyła niezwłocznie zobowiązanemu rozliczenie uzyskanych środków.

§ 5. Rozliczenie, o którym mowa w § 4, organ egzekucyjny przesyła zobowiązanemu również na jego żądanie, jeżeli dotyczy ono wpłat dokonanych do tego organu przez zobowiązanego lub dłużnika zajętej wierzytelności oraz uzyskanych w wyniku innych czynności egzekucyjnych.

§ 6. Zastosowanie egzekucji z pieniędzy jest dokonane z chwilą wystawienia pokwitowania odbioru pieniędzy przez poborcę skarbowego.

Art. 71d. Zastosowanie egzekucji z pieniędzy może nastąpić również poprzez wezwanie do zapłaty skierowane do zobowiązanego przez organ egzekucyjny w formie pisemnej. Jednocześnie z przesłaniem wezwania do zapłaty organ egzekucyjny doręcza zobowiązanemu odpis tytułu wykonawczego, o ile nie został wcześniej doręczony. W takim przypadku zastosowanie egzekucji z pieniędzy jest dokonane z chwilą doręczenia zobowiązanemu wezwania do zapłaty.

Art. 71e. W przypadku odebrania pieniędzy w wyniku przeszukania pomieszczeń i schowków, środków transportu oraz odzieży, teczek, waliz i podobnych przedmiotów stosuje się odpowiednio art. 71c § 3 -6.”;

43) po art. 104 dodaje się art. 104a w brzmieniu:

„Art. 104a § 1. Organ egzekucyjny nie podejmuje czynności egzekucyjnych zmierzających do sprzedaży zajętych ruchomości jeżeli łącznie spełnione zostaną następujące warunki:

- 1) zobowiązany złożył do organu egzekucyjnego pisemne oświadczenie, że będzie w okresach miesięcznych, w terminach wskazanych w oświadczeniu, wpłacał na poczet egzekwowanej należności kwotę stanowiącą co najmniej 10% egzekwowanej należności, a całość egzekwowanej należności zostanie zapłacona w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia oświadczenia;
- 2) zobowiązany dołączył do oświadczenia, o którym mowa w punkcie 1, wykaz składników majątkowych podlegających egzekucji, których jest właścicielem lub

- współwłaścicielem, wskazując w szczególności rodzaj składnika, jego dane identyfikacyjne, miejsce położenia oraz jego przybliżoną wartość;
- 3) wartość składników majątkowych zobowiązanego wolnych od obciążeń na rzecz innych wierzycieli przekracza wysokość egzekwowanej należności;
 - 4) zobowiązany dokonuje wpłat zgodnie z oświadczeniem, o którym mowa w pkt 1.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się w razie powzięcia przez organ egzekucyjny wiedzy o nieujawnieniu przez zobowiązanego wszystkich składników majątkowych lub braku terminowej wpłaty zgodnie z oświadczeniem, o którym mowa w § 1 pkt 1.

§ 3. Przepis § 1 może być zastosowany jednokrotnie w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego. Zmiana oświadczenia, o którym mowa w § 1 pkt 1, jest bezskuteczna.”;

- 44) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. § 1. Egzekucja z nieruchomości może być stosowana na wniosek wierzyciela, a jeżeli wierzycielem jest obce państwo - na wniosek organu wykonującego, jeżeli zastosowanie środków egzekucyjnych, o których mowa w rozdziałach 1a-6, nie było możliwe lub egzekucja okazała się w całości lub w części bezskuteczna.

§ 2. Egzekucja z nieruchomości może być stosowana również na wniosek zobowiązanego.

§ 3. O zaistnieniu przesłanek, o których mowa w § 1, naczelnik urzędu skarbowego informuje wierzyciela niebędącego jednocześnie organem egzekucyjnym lub organ wykonujący, jeżeli egzekucja jest prowadzona w celu ściągnięcia należności pieniężnych obcego państwa.

§ 4. Brak złożenia przez wierzyciela wniosku o zastosowanie egzekucji z nieruchomości w terminie 3 miesięcy od daty doręczenia informacji, o której mowa w § 3, wypełnia przesłankę bezskuteczności egzekucji z tej nieruchomości.

§ 5. Egzekucja z nieruchomości może być stosowana tylko w celu wyegzekwowania należności pieniężnych wynikających z ostatecznego orzeczenia, a w przypadku orzeczenia sądu wydanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - zaopatrzonego również w klauzulę wykonalności, a także należności pieniężnych wynikających z tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 44 ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa, z zastrzeżeniem § 6.

§ 6. Przepisu § 5 nie stosuje się w przypadku, gdy podstawę wystawienia tytułu wykonawczego stanowi deklaracja, zeznanie, zgłoszenie celne, deklaracja rozliczeniowa albo informacja o opłacie paliwowej, o których mowa w art. 3a.

§ 7. Właściwy organ egzekucyjny przystępuje do egzekucji z nieruchomości w przypadku, o którym mowa w § 1, po uzyskaniu od wierzyciela niebędącego naczelnikiem urzędu skarbowego lub obcym państwem zaliczki na pokrycie wydatków związanych z tą egzekucją.

§ 8. Wysokość zaliczki organ egzekucyjny określa na podstawie przewidywanych wydatków. Kwota zaliczki należna od jednego wierzyciela nie może być większa niż 5-krotność minimalnego wynagrodzenia za pracę, określonego w odrębnych przepisach.

§ 9. Organ egzekucyjny wzywa wierzyciela do wpłacenia zaliczki, o której mowa w § 8, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, a po bezskutecznym upływie tego terminu zwraca wniosek o zastosowanie egzekucji z nieruchomości.

§ 10. W uzasadnionych przypadkach organ egzekucyjny może zażądać zaliczki na pokrycie wydatków od każdego wierzyciela określonego w § 7 również w trakcie egzekucji z nieruchomości, uwzględniając kwotę planowanych wydatków oraz wysokość należności egzekwowanych od poszczególnych wierzycieli.

§ 11. Organ egzekucyjny zwraca zaliczkę wierzycielowi przy podziale kwot uzyskanych z egzekucji do wysokości wyegzekwowanych kwot na pokrycie wydatków egzekucyjnych.”;

45) art. 111k otrzymuje brzmienie:

„Art. 111k. § 1. Jeżeli po trzeciej licytacji żaden z wierzycieli nie przejął nieruchomości na własność, zajęcie nieruchomości ulega uchyleniu. Ponowne zastosowanie egzekucji z tej samej nieruchomości może nastąpić po upływie 12 miesięcy od dnia, w którym postanowienie o uchyleniu zajęcia stało się ostateczne.

§ 2. Uchylenie zajęcia nieruchomości, o którym mowa w § 1, wypełnia przesłankę bezskuteczności egzekucji z tej nieruchomości.

§ 3. Jeżeli wniosek o ponowne przeprowadzenie egzekucji z nieruchomości złożono przed upływem 3 lat od trzeciej licytacji, organ egzekucyjny dokonuje nowego opisu i oszacowania wartości nieruchomości tylko na wniosek wierzyciela lub zobowiązanego. Zobowiązany może złożyć taki wniosek przed upływem 14 dni od dnia ponownego doręczenia mu wezwania do zapłaty, o czym należy go uprzedzić przy doręczeniu wezwania.”;

46) art. 154 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Zajęcie zabezpieczające należności pieniężnych przekształca się w zajęcie egzekucyjne z dniem wygaśnięcia decyzji, o której mowa w art. 33 § 4 ustawy - Ordynacja podatkowa lub w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622 i Nr 273, poz. 2703) , pod warunkiem że wierzyciel wystawi tytuł wykonawczy nie później niż przed upływem 21 dni od dnia wygaśnięcia decyzji lub od dnia doręczenia upomnienia obejmującego tę należność, jeżeli doręczenie to było wymagane. W dniu przekształcenia się zajęcia powstają skutki związane z zastosowaniem środka egzekucyjnego. ”;

47) art. 156 w § 1:

a) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„ 2) wskazanie imienia i nazwiska lub firmy zobowiązanego oraz jego adresu, NIP, a w przypadku jego braku numeru PESEL albo REGON;

3) treść obowiązku podlegającego zabezpieczeniu, podstawę prawną tego obowiązku, a w przypadku zabezpieczania należności pieniężnej - także określenie jej wysokości;”;

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) datę wydania zarządzenia zabezpieczenia oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego podpisującego, a także odcisk pieczęci urzędowej wierzyciela;”;

c) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) pouczenie zobowiązanego o przysługujących mu zarzutach oraz trybie ich wnoszenia.”;

d) uchyla się pkt 9;

48) w art. 157:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli obowiązek, którego dotyczy zarządzenie zabezpieczenia, nie podlega zabezpieczeniu w trybie administracyjnym lub zarządzenie zabezpieczenia nie zawiera treści określonej w art. 156 § 1, organ egzekucyjny nie przystępuje do zabezpieczenia, zwracając zarządzenie zabezpieczenia wierzycielowi z pisemną informacją o przyczynie zwrotu.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a - 1c w brzmieniu:

„§ 1a. Jeżeli organ egzekucyjny, do którego skierowano zarządzenie zabezpieczenia uzna się za niewłaściwy do wszczęcia postępowania zabezpieczającego, zwraca zarządzenie zabezpieczenia wierzycielowi z informacją o przyczynie zwrotu, z zastrzeżeniem art. 66 za § 4a.

§ 1b. Wierzyciel niebędący naczelnikiem urzędu skarbowego, może wystąpić w terminie 14 dni od daty otrzymania informacji, o której mowa w § 1 lub w § 1a, z żądaniem wydania przez organ egzekucyjny postanowienia w sprawie zwrotu zarządzenia zabezpieczenia.

§ 1c. Na postanowienie w sprawie zwrotu przysługuje zażalenie.”;

49) art. 157a otrzymuje brzmienie:

„§ 157a. Organ egzekucyjny może w każdym czasie uchylić zabezpieczenie lub zmienić sposób bądź zakres zabezpieczenia. Na postanowienie w sprawie uchylenia zabezpieczenia lub zmiany sposobu bądź zakresu zabezpieczenia służy zażalenie zobowiązanemu i wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym.”;

50) uchyla się art. 174.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.³⁾) w art. 70 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Bieg terminu przedawnienia zostaje przerwany wskutek doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego lub z chwilą zastosowania środka egzekucyjnego, o którym podatnik zostanie zawiadomiony. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu, w którym doręczono odpis tytułu wykonawczego lub zastosowano środek egzekucyjny.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁴⁾) w art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. f otrzymuje brzmienie:

„ f) komornika sądowego lub administracyjnego organu egzekucyjnego w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym,”.

Art. 4. § 1. Podania, w szczególności żądania, wnioski, zarzuty, skargi lub zażalenia, wniesione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają rozpatrzeniu na podstawie dotychczasowych przepisów.

§ 2. Tytuły wykonawcze zawierające nadaną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy klauzulę organu egzekucyjnego o skierowaniu ich do egzekucji oraz zarządzenia zabezpieczenia zawierające nadaną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy klauzulę

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732, Nr 143, poz. 1199 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775 oraz z 2007 r. Nr 42, poz. 272.

organu egzekucyjnego o przyjęciu ich do wykonania są podstawą do wszczęcia postępowania egzekucyjnego lub zabezpieczającego według przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

§ 3. Naczelnicy urzędów skarbowych, którym organy egzekucyjne wymienione w art. 19 § 2-5, 7 i 8 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przekazały, na podstawie dotychczasowych przepisów, do dalszego prowadzenia postępowania egzekucyjne, prowadzą te postępowania nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Po upływie tego okresu dalsze czynności egzekucyjne mogą być dokonywane przez naczelników urzędów skarbowych na podstawie zlecenia, o którym mowa w art. 31a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. Zażalenia na postanowienia dyrektora izby skarbowej, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dla których organem odwoławczym na podstawie dotychczasowych przepisów był minister właściwy do spraw finansów publicznych, wniesione po dniu wejścia w życie przepisów art. 1 pkt 4 i 7 lit. a niniejszej ustawy, rozpatrywane są przez dyrektora izby skarbowej w trybie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 3, 4, 6, 7 lit. a, pkt 17 w zakresie art. 32b, pkt 27 lit. a, pkt 28, 30, 31, 33, 34 i 38 oraz art. 5, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 50, który wchodzi w życie po upływie 24 miesięcy od dnia ogłoszenia.